

SUSTAINABLE RESOURCES
Verification Scheme GmbH

Zasady systemu dotyczące wytwarzania odpadów i pozostałości z biomasy

Wersja: SSP-WaR-pl-3.0

Data: 20 maja 2025 r.

Obowiązuje od: 21 maja 2025 r.

© SUSTAINABLE RESOURCES Verification Scheme GmbH

Niniejszy dokument jest publicznie dostępny pod adresem: www.sure-system.org.

Nasze dokumenty są chronione prawem autorskim i nie mogą być modyfikowane. Nasze dokumenty lub ich części nie mogą być również powielane ani kopiowane bez naszej zgody.

Tytuł dokumentu: Zasady systemu dotyczące wytwarzania odpadów i pozostałości z biomasy

Wersja: SSP-WaR-pl-3.0

Data: 20 maja 2025 r.

Obowiązuje od: 21 maja 2025 r.

Niniejszy dokument służy wyłącznie do odczytu i jest przeznaczony jedynie jako pomoc w celu lepszego zrozumienia wymagań systemu SURE-EU. Tłumaczenia dokumentów nie mogą być wykorzystywane jako podstawa do wnoszenia jakichkolwiek roszczeń prawnych. Prawnie wiążącą podstawą do certyfikacji według systemu SURE-EU są wyłącznie anglojęzyczne dokumenty w aktualnej wersji opublikowane na stronie internetowej SURE pod adresem www.sure-system.org.

Spis treści

1	Wprowadzenie	4
2	Zakres zastosowania	4
3	Definicje	5
4	Ogólnie stosowane zasady i wymagania.....	5
4.1	Weryfikacja i monitorowanie zgodności z systemem.....	6
4.1.1	Certyfikacja indywidualna	7
4.1.2	Certyfikacja grupowa producentów	7
4.2	Identyfikowalność i dokumentacja.....	8
4.3	Wymagania dotyczące kwalifikacji	8
4.4	Wymóg odpowiedzialności społecznej	9
5	Wymagania dotyczące odpadów i pozostałości z biomasy.....	11
5.1	Definicje terminów "odpady" i "pozostałości"	12
5.2	Wytoczne dotyczące klasyfikacji materiału jako odpadu, pozostałości (pozostałości produkcyjnej), produktu lub produktu ubocznego	14
5.3	Klasyfikacja podmiotów gospodarczych w gospodarce odpadami jako producenci i podmioty zbierające	15
5.3.1	Publiczne organy gospodarki odpadami	16
5.3.2	Gromadzenie komercyjne	16
5.3.3	Zakłady przetwarzania odpadów	17
6	Akceptacja innych systemów weryfikacji odpadów i pozostałości	18
7	Odpowiednie dokumenty.....	18
8	Odniesienia	19
	Załącznik I: Drzewo decyzyjne dotyczące klasyfikacji materiału jako odpadu, pozostałości (pozostałości produkcyjnych), produktu lub produktu ubocznego	21
	Załącznik II: Właściwości umożliwiające ocenę materiału jako odpadu lub materiału niebędącego odpadem	23
	Załącznik III: Informacje o zmianach.....	24

1 Wprowadzenie

Zmieniona (UE) 2018/2001 (w skrócie: RED III) ustanawia cele polityczne dla państw członkowskich UE, aby znacznie zwiększyć udział energii odnawialnej w naszym zużyciu energii do 2030 roku. Wykorzystanie biomasy jako surowca odnawialnego będzie odgrywać ważną rolę w tych wysiłkach.

Oprócz biomasy pochodzącej z rolnictwa i leśnictwa, odpady i pozostałości biogeniczne są cennymi zasobami, ponieważ zmniejszają presję na uprawianą biomasę i zyskują nową wartość i korzyści zgodne z zasadami holistycznie zaprojektowanej gospodarki o obiegu zamkniętym. W związku z tym w wielu państwach członkowskich UE przewidziano specjalne zachęty do wykorzystywania odpadów i pozostałości z biomasy w celu zwiększenia ich zastosowania do wytwarzania energii elektrycznej i ciepła¹.

Wymaga to jasnych zasad i definicji dotyczących postępowania z odpadami i pozostałościami z biomasy oraz ich wykorzystywania, specyfikacji dotyczących kategoryzacji i klasyfikacji materiałów, ich identyfikowalności w odniesieniu do pochodzenia odpadów oraz kontroli wiarygodności odpowiednich przepływów objętościowych w celu zapewnienia zrównoważonego postępowania z odpadami i pozostałościami biogenicznymi oraz skutecznego zapobiegania ich niewłaściwemu wykorzystaniu. Ważne jest również, aby pamiętać o kwestiach związanych z efektywnym gospodarowaniem zasobami.

Unia Europejska przyjęła tego rodzaju wymagania zrównoważonego rozwoju w zakresie wytwarzania energii elektrycznej i ciepła z paliw z biomasy w zmienionej dyrektywie (UE) 2018/2001, które to wymagania muszą być przestrzegane przez podmioty gospodarcze. Systemy dobrowolne są tutaj uważane za szczególnie odpowiedni sposób dostarczania dowodów zgodności w obiektywny, przejrzysty i wiarygodny sposób.

System SURE-EU jest tego rodzaju dobrowolnym systemem, który przekłada wymagania RED III na praktyczny system weryfikacji dla rynku i zapewnia zgodność regulacyjną.

2 Zakres zastosowania

Wymagania dotyczące produkcji odpadów i pozostałości z biomasy określone w niniejszym dokumencie mają zastosowanie do wszystkich producentów uczestniczących w systemie SURE-EU, którzy dostarczają lub wykorzystują odpady i pozostałości z biomasy stałej lub gazowej do wytwarzania energii elektrycznej i ciepła.²

Odpady i pozostałości rolnicze lub leśne przed przetworzeniem są uznawane za biomasę rolniczą lub leśną w systemie SURE-EU i nie wchodzi w zakres niniejszych zasad systemu.

wymagania dotyczące odpadów i pozostałości rolniczych i leśnych można znaleźć w zasadach systemu SURE dotyczących produkcji biomasy rolniczej lub zasadach systemu SURE dotyczących produkcji biomasy leśnej.

Neutralna kontrola tych operacji obejmuje wszystkie wymagania opisane poniżej w tym dokumencie. Wyjątki są wskazane w odpowiednich miejscach. Wszystkie odpowiednie dokumenty SURE, a także zmieniona dyrektywa (UE) 2018/2001 mają zastosowanie do zakresu tego systemu.

3 Definicje

W celu ustalenia wspólnego rozumienia terminów i definicji stosowanych w niniejszych zasadach systemu, należy odnieść się do dokumentu "Definicje w systemie SURE". Wszystkie zasady systemu SURE mają zastosowanie do tego dokumentu.

4 Ogólnie stosowane zasady i wymagania

Producenci (punkt pochodzenia), którzy dostarczają odpady lub pozostałości z biomasy do punktów zbiórki, obróbki i przetwarzania lub zakładów konwersji w celu wytwarzania energii elektrycznej i ciepła, muszą wykazać, że spełniają wymagania zmienionej dyrektywy (UE) 2018/2001 i systemu SURE-EU poprzez certyfikację indywidualną lub grupową.

Obejmuje to przede wszystkim identyfikację właściwości odpadów/pozostałości, dowód pochodzenia biomasy oraz kontrolę wiarygodności ilości wytworzonych odpadów i pozostałości. Jeżeli wykorzystywane odpady i pozostałości wchodzą w zakres unijnej bazy danych, należy je tam również zewidencjonować.

Do klasyfikacji biomasy jako odpadu lub pozostałości stosuje się następującą procedurę:

- ✓ Surowce wymienione w załączniku IV do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2022/996 są automatycznie zaliczane do odpadów i pozostałości niezależnie od kraju ich pochodzenia.
- ✓ W przypadku materiałów niewymienionych w załączniku IV do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2022/996 oraz w przypadku, gdy materiał jest pozyskiwany w UE, zastosowanie mają odpowiednie przepisy krajowe w kraju pochodzenia. Odpowiednie przepisy krajowe mogą być również stosowane, jeżeli materiał pochodzi z kraju trzeciego, którego ustawodawstwo jest dostosowane do ustawodawstwa UE.

- ✓ We wszystkich innych przypadkach klasyfikację surowca określa się zgodnie z wytycznymi SURE przedstawionymi w sekcji 5.

To, czy surowiec należy uznać za odpad czy pozostałość, musi zostać określone przez audytora w punkcie łańcucha dostaw, z którego pochodzi dany materiał. Surowce nie są jednak uznawane za odpady lub pozostałości, jeżeli one same lub proces ich produkcji zostały celowo zmodyfikowane w celu zgłoszenia tych materiałów jako odpady lub pozostałości.

Jednostki certyfikujące zatwierdzone i akredytowane przez władze krajowe w systemie SURE-EU sprawdzają zgodność z wymaganiami systemu w całym łańcuchu produkcji, przetwarzania i dostaw w ramach neutralnej kontroli.

4.1 Weryfikacja i monitorowanie zgodności z systemem

Producenci odpadów przed pierwszym odbiorem przez podmiot zbierający są poddawani *audytowi* lub co najmniej (wrywkowym) *kontrolom* w przypadku stosowania metody certyfikacji grupowej. W odniesieniu do kontroli obiektów logistycznych obowiązują specjalne warunki, które można znaleźć w dokumencie SURE "Zasady systemu dotyczące procesu certyfikacji – wymagania i specyfikacje".

W systemie SURE-EU zgodność z systemem w odniesieniu do odpadów i pozostałości z biomasy może być weryfikowana poprzez kontrolę producentów przy użyciu listy kontrolnej SURE dla odpadów i pozostałości z biomasy.

Identyfikowalność odpadów i pozostałości z biomasy do producenta musi być zapewniona i musi być możliwe udowodnienie tego za pomocą odpowiednich dokumentów (np. faktur, umów itp.). Ponadto producent musi zapewnić dostęp do tych dokumentów i przechowywać dokumentację przez co najmniej 5 lat, o ile nie obowiązują inne przepisy dotyczące okresów przechowywania.

Ponadto zastosowanie mają wymagania z sekcji 4.2 "Identyfikowalność i dokumentacja".

Producenci odpadów i pozostałości, którzy dostarczają odpady lub pozostałości do operacji gromadzenia/obróbki lub przetwarzania, muszą potwierdzić odbiorcy, że dostarczone odpady lub pozostałości są wyłącznie biomasą w rozumieniu zmienionej dyrektywy (UE) 2018/2001. W tym celu należy wypełnić formularz SURE "Oświadczenie własne dotyczące dostaw odpadów i pozostałości do produkcji paliw z biomasy" i dostarczyć go odbiorcy biomasy jako aktywne oświadczenie własne. Formularz ten można znaleźć na stronie internetowej SURE pod adresem www.sure-system.org.

Formularz może być używany dla każdej pojedynczej partii lub wszystkich partii wynikających z umowy lub kontraktu. Jeżeli oświadczenie własne jest stosowane w odniesieniu do

wszystkich partii objętych umową lub kontraktem, na oświadczeniu własnym należy podać numer umowy lub numer kontraktu.

Możliwe jest również włączenie do oświadczenia własnego tego samego sformułowania, co tekst zawarty w kontrakcie między podmiotem zbierającym a producentem odpadów. Oświadczenie własne jako takie lub jako część umowy jest ważne przez maksymalnie jeden rok od daty jego wydania.

Odpowiednie dokumenty weryfikujące spełnienie poszczególnych kryteriów systemu SURE-EU muszą być przechowywane przez pierwszy punkt gromadzenia lub gotowe do dostarczenia przez producenta w dowolnym momencie.

W oświadczeniu producent odpadów i pozostałości z biomasy potwierdza również i akceptuje, że w ramach audytów podmiotu zbierającego, któremu w sposób możliwy do zweryfikowania dostarcza zrównoważoną biomasę, kontrole mogą być przeprowadzane przez jego (dobrowolny) system lub jednostkę certyfikującą.

Ważne oświadczenie własne (kopia lub oryginał) musi być dostępne u producenta.

4.1.1 Certyfikacja indywidualna

Podmioty gospodarcze w całym łańcuchu biomasy, które chcą uzyskać certyfikat w ramach systemu SURE-EU jako element kontroli neutralnej, muszą zarejestrować się w systemie SURE-EU. Można to zrobić online na stronie www.sure-system.org. Poszczególne etapy przystąpienia do systemu zostały szczegółowo opisane w dokumencie SURE "Zakres i podstawowe wymagania dotyczące systemu SURE".

Szczegółowy opis wymagań dotyczących kontroli neutralnej można znaleźć w dokumencie SURE "Zasady systemu dotyczące procesu certyfikacji – wymagania i specyfikacje".

4.1.2 Certyfikacja grupowa producentów

W systemie SURE-EU producenci odpadów i pozostałości mogą być kontrolowani jako indywidualne podmioty lub jako grupa. Kontrola grupowa jest przeprowadzana dla grupy producentów, którzy mają odpady o podobnych właściwościach i podlegają podobnym wymaganiom w zakresie gospodarowania odpadami, przy czym kontrola dotyczy grupy jako całości. W takich przypadkach wybór różnych operacji w ramach grupy może być sprawdzony wyrywkowo jako reprezentatywna próbka potwierdzająca, że wszystkie jednostki spełniają wymagania.

Szczegółowy opis wymagań dotyczących certyfikacji grupowej można znaleźć w dokumencie SURE "Zasady systemu dotyczące procesu certyfikacji – wymagania i specyfikacje".

4.2 Identyfikowalność i dokumentacja

System SURE-EU wymaga od wszystkich podmiotów gospodarczych posiadania systemu zarządzania dokumentami, który może być sprawdzany w ramach audytów i zapewnia zgodność z przepisami prawa. W związku z tym podmioty gospodarcze muszą przechowywać dowody lub dokumentację dostępną dla każdej dostawy odpadów i pozostałości, która umożliwia sprawdzenie wiarygodności rodzaju i ilości dostarczonej biomasy, a także wyraźny przydział dostarczonych ilości. Wszystkie dokumenty w systemie zarządzania dokumentami muszą być przechowywane przez co najmniej 5 lat, niezależnie od innych wymagań prawnych dotyczących okresu przechowywania.

Wszystkie podmioty gospodarcze w systemie SURE-EU są zobowiązane do dostarczania danych do SURE na żądanie (np. gdy jest to konieczne do zweryfikowania pełnej identyfikowalności zrównoważonej biomasy i paliw z biomasy).

Podczas przesyłania poufnych danych przedsiębiorstwa należy przedstawić dowód, że dane te są traktowane jako poufne.

Wymagania dotyczące identyfikowalności i dokumentacji mają zastosowanie do wszystkich podmiotów gospodarczych na obszarze odpadów i pozostałości. Inne szczegółowe wymagania systemu SURE-UE dotyczące interfejsów, podmiotów zbierających, dostawców i ostatnich interfejsów opisano w dokumencie SURE "Zasady systemu dotyczące wykorzystania, przetwarzania i dystrybucji/handlu paliwami z biomasy oraz ich konwersji na energię elektryczną i ciepło".

4.3 Wymagania dotyczące kwalifikacji

Producenci odpadów i pozostałości muszą dysponować wykwalifikowanym (specjalistycznym) personelem. Wymagana jest od nich co najmniej znajomość podstaw prawnych postępowania z biomasą z odpadów i pozostałości, a także operacyjnego wdrażania i stosowania obowiązujących zasad.

Wiedza ta obejmuje co najmniej europejską dyrektywę ramową w sprawie odpadów³, a także krajowy wykaz odpadów zgodny z wymaganiami europejskimi.⁴ Ponadto, w zależności od przepływu materiałów, wymagana jest wiedza na temat postępowania z odpadami drzewnymi lub bioodpadami.

Ponadto niezbędne są kwalifikacje w zakresie obsługi danych dotyczących odpadów i pozostałości, takich jak dane ważenia, ewidencje odpadów innych niż niebezpieczne i inne dane (ewidencje elektroniczne).

Znajomość prawa dotyczącego zezwoleń (zwłaszcza w przypadku importu biomasy) jest dodatkowym atutem.

Dowodem wiedzy specjalistycznej mogą być kwalifikacje zawodowe. Wiedzę specjalistyczną można również przekazać w ramach wstępnego planu szkoleniowego lub poprzez aktywne uczestnictwo w odpowiednim kursie.

4.4 Wymóg odpowiedzialności społecznej

Uczestnicy systemu SURE-EU przyjmują odpowiedzialność społeczną i zobowiązują się do przestrzegania co najmniej podstawowych standardów pracy Międzynarodowej Organizacji Pracy (ILO⁵), opartych na jej podstawowych zasadach:

- ✓ Wolność zrzeszania się i rokowań zbiorowych
- ✓ Eliminacja pracy przymusowej
- ✓ Zniesienie pracy dzieci
- ✓ Eliminacja dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i pracy

które z kolei znajdują odzwierciedlenie w ośmiu konwencjach i zostały ratyfikowane przez 139 państw⁶:

- ✓ ***Konwencja nr 87 dotycząca wolności związkowej i ochrony praw związkowych z 1948 r.***

Konwencja nr 87 dotycząca wolności związkowej i ochrony praw związkowych z 1948 r. gwarantuje pracownikom i pracodawcom prawo do tworzenia związków bez uprzedniego zezwolenia. Organizacje te muszą mieć prawo do opracowywania swoich konstytucji i zasad, wybierania swoich przedstawicieli w pełnej wolności, organizowania swojej administracji i działalności oraz formułowania swoich programów.

- ✓ ***Konwencja nr 98 dotycząca stosowania zasad prawa organizowania się i rokowań zbiorowych z 1949 r.***

Konwencję nr 87 uzupełnia Konwencja nr 98 dotycząca stosowania zasad prawa organizowania się i rokowań zbiorowych z 1949 r. Wzywa ona do odpowiedniej ochrony pracowników przed wszelką dyskryminacją sprzeczną z wolnością zrzeszania się w odniesieniu do ich zatrudnienia. Obejmuje to w szczególności działania mające na celu uzależnienie zatrudnienia pracownika od warunku, że nie wstąpi on do związku zawodowego lub powodujące zwolnienie pracownika z powodu członkostwa w związku zawodowym lub z powodu udziału w działalności związkowej. Należy wspierać możliwość zawierania układów zbiorowych pracy

między pracodawcami lub organizacjami pracodawców a organizacjami pracowników w celu regulowania wynagrodzeń i warunków pracy.

✓ ***Konwencja nr 29 dotycząca pracy przymusowej z 1930 r.***

Konwencja nr 29 dotycząca pracy przymusowej wzywa do jak najszybszego wyeliminowania pracy przymusowej i obowiązkowej, przy czym praca przymusowa i obowiązkowa na rzecz osób prywatnych jest całkowicie zabroniona, zwłaszcza w odniesieniu do produktów, którymi osoby te handlują. Jeżeli pracy przymusowej lub obowiązkowej nie można wyeliminować natychmiast, podlega ona pewnym warunkom i musi być wynagradzana według obowiązujących stawek.

✓ ***Konwencja nr 105 dotycząca zniesienia pracy przymusowej z 1957 r.***

Konwencja nr 105 dotycząca zniesienia pracy przymusowej dodaje, że praca przymusowa lub obowiązkowa nie może być wykorzystywana jako środek przymusu politycznego lub edukacji ani jako kara za poglądy ideologicznie sprzeczne z ustalonym systemem, jako metoda mobilizacji i wykorzystania siły roboczej do celów rozwoju gospodarczego, jako środek dyscypliny pracy, jako kara za udział w strajkach lub jako środek dyskryminacji rasowej, społecznej, narodowej lub religijnej.

✓ ***Konwencja nr 100 dotycząca jednakowego wynagrodzenia dla pracujących mężczyzn i kobiet za pracę jednakowej wartości z 1951 r.***

Konwencja 100 ma na celu promowanie i, w miarę możliwości, zapewnienie równego wynagrodzenia dla mężczyzn i kobiet za pracę o równej wartości.

✓ ***Konwencja nr 111 dotycząca dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu z 1958 r.***

Zgodnie z Konwencją nr 111 należy wyeliminować wszelkie formy dyskryminacji. Dyskryminacja oznacza wszelkie rozróżnienie, wykluczenie lub uprzywilejowanie ze względu na rasę, kolor skóry, płeć, religię, poglądy polityczne, przynależność narodową lub pochodzenie społeczne. Obejmuje ona również wszelkie inne rozróżnienia, wykluczenia lub preferencje, które skutkują zniweczeniem lub naruszeniem równości szans lub traktowania w zakresie zatrudnienia lub wykonywania zawodu.

✓ ***Konwencja nr 138 dotycząca najniższego wieku dopuszczenia do zatrudnienia z 1973 r.***

Konwencja nr 138 dotycząca minimalnego wieku ma na celu zapewnienie skutecznego zniesienia pracy dzieci i stopniowe podnoszenie minimalnego wieku dopuszczenia do zatrudnienia lub pracy do poziomu zgodnego z najpełniejszym rozwojem fizycznym i umysłowym młodych ludzi. Minimalny wiek dla krajów słabiej rozwiniętych wynosi 14 lat, w pozostałych przypadkach 15 lat, a 18 lat dla zawodów, które mogą zagrażać zdrowiu, bezpieczeństwu lub moralności młodych ludzi.

Dozwolone są znaczne odstępstwa od tych zasad, po pierwsze dla krajów słabiej rozwiniętych, po drugie dla osób w wieku 14 lat lub starszych w celach szkoleniowych i wreszcie dla osób w wieku od 13 do 15 lat, które wykonują lekką pracę, która prawdopodobnie nie będzie szkodliwa dla ich zdrowia lub rozwoju, ani nie zaszkodzi ich uczęszczaniu do szkoły, uczestnictwu w orientacji zawodowej lub programach szkoleniowych.

✓ ***Konwencja nr 182 dotycząca zakazu i natychmiastowych działań na rzecz eliminowania najgorszych form pracy dzieci z 1999 r.***

Najnowszy podstawowy standard pracy MOP dotyczący pracy dzieci uzupełnia Konwencję nr 138 i obejmuje wszystkie osoby poniżej 18 roku życia. Państwa ratyfikujące Konwencję zapewnią, że wszelkie formy niewolnictwa i praktyki podobne do niewolnictwa (takie jak sprzedaż i handel dziećmi, niewola za długi i poddaństwo oraz praca przymusowa lub obowiązkowa), wykorzystywanie, pozyskiwanie lub oferowanie dzieci do prostytucji, produkcji pornografii lub nielegalnej działalności, w szczególności do handlu narkotykami, a także praca, która ze względu na swój charakter lub okoliczności, w których jest wykonywana, może szkodzić zdrowiu, bezpieczeństwu lub moralności dzieci, są zakazane i wyeliminowane.

Wymagania dotyczące odpowiedzialności społecznej uczestnika systemu można uznać za spełnione, jeżeli kraj, w którym podmiot gospodarczy prowadzi działalność, ratyfikował podstawowe standardy pracy MOP nr 29, 87, 98, 100, 105, 111, 138 i 182. Zestawienie państw, które ratyfikowały podstawowe standardy pracy MOP jest dostępny na stronie internetowej MOP⁷. Lista ta jest regularnie aktualizowana. Lista ta jest regularnie aktualizowana.

5 Wymagania dotyczące odpadów i pozostałości z biomasy

Klasyfikacja biomasy jako odpadów lub pozostałości może skutkować różnymi wymaganiami w zakresie dowodu spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju i obliczania ograniczenia emisji gazów cieplarnianych:

- ✓ Odpady i pozostałości nie muszą wykazywać zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju związanymi z gruntami.
- ✓ W przypadku odpadów, emisje z produkcji odpadów nie są uwzględniane w bilansie gazów cieplarnianych energii elektrycznej lub ciepła wytwarzanych z odpadów. Odpady mają zerową emisję gazów cieplarnianych w całym cyklu życia, aż do procesu gromadzenia tych materiałów. Dotyczy to wszystkich rodzajów pozostałości. Nie jest

możliwy przydział emisji gazów cieplarnianych pochodzących z głównego produktu do odpadów.

- ✓ Pozostałości można zdefiniować jako produkty uboczne w zależności od opcji odzysku. W takim przypadku emisje gazów cieplarnianych pochodzących z głównego produktu mogą zostać przydzielone do produktu ubocznego, a powiązane kryteria zrównoważonego rozwoju muszą zostać spełnione.

W systemie SURE-UE konieczna jest zatem precyzyjna definicja właściwości odpadów lub pozostałości.

Podmioty gospodarcze muszą odpowiednio klasyfikować swoje materiały jako odpady lub pozostałości oraz przechowywać i przedstawiać audytorom dowody stanowiące podstawę ich ocen. Dowody można przedstawić na kilka sposobów (niewyczerpująca lista przykładów):

- ✓ Opisy procesu przedstawiające rodzaj, zwykłe ilości i właściwości wynikowego materiału
- ✓ Dokumentacja świadectw zbycia i listów przewozowych lub równoważnych dowodów
- ✓ Inne uznane dokumenty lub dowody w zakresie krajowych przepisów dotyczących gospodarki odpadami
- ✓ Wpisy w oficjalnie monitorowanych elektronicznych systemach identyfikowalności lub bazach danych

Obowiązkiem audytora podczas audytu lub kontroli jest ustalenie, czy materiał jest odpadem lub pozostałością w punkcie łańcucha dostaw, z którego pochodzi materiał. Kontrola obejmuje sprawdzenie, czy materiał nie został celowo zmodyfikowany w celu zaklasyfikowania go jako odpad lub pozostałość.

5.1 Definicje terminów "odpady" i "pozostałości"

Zgodnie z europejską dyrektywą ramową w sprawie odpadów "odpady" oznaczają wszelkie substancje lub przedmioty, których posiadacz pozbywa się, zamierza się pozbyć lub do których pozbycia się jest zobowiązany.⁸ "Substancje, które zostały celowo zmodyfikowane lub zanieczyszczone, aby spełnić tę definicję, nie są objęte tą definicją."⁹ Oznacza to, że "surowce [lub substancje], które zostały celowo zmodyfikowane [lub zanieczyszczone] w celu zadeklarowania tych materiałów jako odpadów lub pozostałości (np. poprzez dodanie materiału odpadowego do materiału, który nie był odpadem)" ¹⁰nie kwalifikują się jako odpady.

Ponadto prawo rozróżnia odpady i pozostałości. W tym kontekście "pozostałości" to substancje, które nie są produktem końcowym (produktami końcowymi), do którego wytworzenia bezpośrednio dąży proces produkcyjny. Pozostałości nie są zatem głównym celem procesu produkcyjnego, a proces nie został celowo zmodyfikowany w celu ich wytworzenia.¹¹ W tym kontekście pozostałości są również często określane jako pozostałości produkcyjne.

Aby ustalić, czy dany materiał można zaklasyfikować jako "odpad", główną kwestią jest zamiar pozbycia się materiału przez posiadacza, tj. czy posiadacz zamierza lub jest zobowiązany do pozbycia się materiału.¹² Substancje lub materiały o ważnych i jednoznacznych kodach odpadów są generalnie uznawane za odpady (na przykład zgodnie z europejskim wykazem odpadów itp.).

Ponieważ niektóre substancje lub materiały, które są wytwarzane w procesie produkcyjnym (ale nie są produktem docelowym procesu) mogą mieć wartość ekonomiczną, odpady mogą utracić swoje właściwości odpadów (nie są odpadami), a tym samym stać się pozostałościami.

Odpady i pozostałości (np. resztki poźniwne), które są *bezpośrednio* wytwarzane przez rolnictwo, akwakulturę, rybołówstwo lub leśnictwo, są uznawane za *biomasę rolną lub leśną* zgodnie ze zmienioną dyrektywą (UE) 2018/2001. Zasady systemu SURE dotyczące produkcji biomasy rolnej lub leśnej mają do nich zastosowanie w szczególności w celu wdrożenia wymagań art. 29 ust. 2 zmienionej dyrektywy (UE) 2018/2001.

Z drugiej strony, jeżeli odpady i pozostałości pochodzą z *przetwarzania pozostałości z późniejszych etapów* rolnictwa, leśnictwa i powiązanych gałęzi przemysłu, nazywa się je *"biomasą z pozostałości i odpadów"*.

Odpady i pozostałości mogą nieuchronnie powstawać w procesach produkcyjnych. Zdaniem SURE, właściwe obchodzenie się z tymi materiałami jest ważnym elementem zrównoważonego zarządzania. Europejscy ustawodawcy promują również większe wykorzystanie pozostałości biogenicznych i materiałów odpadowych poprzez tworzenie zachęt ekonomicznych do ich odzyskiwania jako źródeł energii.¹³

W tym kontekście, gdy materiał może być wyraźnie sklasyfikowany jako odpad lub pozostałość, wpływa to zarówno na jego kwalifikowalność do wsparcia finansowego, jak i na obliczenia emisji gazów cieplarnianych. W praktyce okazało się jednak, że klasyfikacja materiałów jako odpadów lub pozostałości jest często obciążona niepewnością.

To samo dotyczy identyfikacji faktycznego miejsca pochodzenia odpadów i pozostałości, w szczególności jeżeli chodzi o usuwanie, na przykład, odpadów komunalnych przez komunalne lub komercyjne przedsiębiorstwa zajmujące się usuwaniem odpadów lub zakłady przetwórcze, które przetwarzają odpady i pozostałości w celu odzysku.

Dlatego system SURE-EU wymaga szczegółowej analizy w celu określenia odpadów lub pozostałości, zgodnie z prawodawstwem europejskim i metodologią zmienionej dyrektywy (UE) 2018/2001. W tym celu system SURE-EU przewiduje zróżnicowaną ocenę poszczególnych przypadków w oparciu o prawnie wiążące kryteria Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, które opierają się na następujących wytycznych.

5.2 Wytyczne dotyczące klasyfikacji materiału jako odpadu, pozostałości (pozostałości produkcyjnej), produktu lub produktu ubocznego

Pozostałość (pozostałość produkcyjna) to wynik, który nie jest bezpośrednio zamierzony przez proces produkcji. Najważniejszą cechą wyróżniającą, która określa, czy materiał jest klasyfikowany jako pozostałość czy produkt, jest zatem kwestia, czy materiał jest wytwarzany celowo czy w sposób niezamierzony:

- ✓ Jeżeli materiał jest *produkowany celowo*, ETS twierdzi, że nie można go już uważać za *pozostałość (pozostałość produkcyjną)*, ale za produkt.

Jeżeli zatem materiał jest "wynikiem decyzji technicznej" (o celowym wytworzeniu tego materiału), to według ETS nie można go zaklasyfikować jako pozostałości produkcyjnej. Podobnie, jeżeli producent miał możliwość wytworzenia głównego produktu pierwotnego bez danego materiału, ale celowo go nie użył, nie można go zaklasyfikować jako pozostałości produkcyjnej w systemie SURE-UE. To samo dotyczy sytuacji, gdy proces produkcji produktu pierwotnego został zmieniony w celu nadania materiałowi specjalnych właściwości technicznych.

- ✓ Jeżeli materiał powstaje w sposób *niezamierzony i nieunikniony* podczas procesu produkcyjnego, materiał ten jest klasyfikowany jako pozostałość (*pozostałość produkcyjna*). Może on jednak nadawać się do ponownego wykorzystania gospodarczego, dzięki czemu ma wartość ekonomiczną – pod warunkiem, że istnieje na niego popyt – i dlatego należy go traktować jako produkt uboczny.

Jeżeli spełnione są następujące trzy kryteria (łącznie), pozostałość produkcyjna nie jest już klasyfikowana jako odpad do usunięcia, ale jako *produkt uboczny*:

- Istnieje realna pewność co do tego, w jaki sposób materiał zostanie następnie wykorzystany, nie jest to tylko teoretyczna możliwość. Na przykład, pewność można uzyskać dzięki istnieniu długoterminowych umów z kolejnym użytkownikiem materiału, na podstawie których można założyć wykorzystanie materiału (a nie jego usunięcie). Jeżeli producent może sprzedać dany materiał z zyskiem, może to być również postrzegane jako wskazanie, że materiał jest z pewnością wykorzystywany.

Jednakże, jeżeli nie można ustalić pewności co do wykorzystania materiału, musi on zostać zgłoszony jako odpad ze względu na zapobiegawczą ochronę środowiska.

- Przed ponownym użyciem materiału nie jest konieczne dalsze przetwarzanie. Materiał, który teoretycznie można odzyskać, ale wymaga wcześniejszego przetworzenia, pozostaje odpadem do końca tego procesu, nawet jeżeli jest pewne, w jaki sposób zostanie później wykorzystany.
- Materiał i/lub jego przygotowanie do odzysku jest integralną częścią procesu produkcyjnego i faktycznie podlega odzyskowi.

Jeżeli istnieje możliwość, że pozostałości (pozostałości produkcyjne) są faktycznie bezużyteczne, nie spełniają niezbędnych wymagań technicznych dotyczących użyteczności lub nie ma popytu na materiał, są one nadal uważane za odpady. Jeżeli później okaże się, że odpady mogą jednak spełniać użyteczne zadanie, tracą one status odpadów, jeżeli zostały ponownie przekształcone do wykorzystania jako surowiec. Załącznik I zawiera drzewo decyzyjne, które ma pomóc w ocenie właściwości materiału w odniesieniu do klasyfikacji jako odpad lub nie-odpad. Ponadto Komisja określa inne właściwości wykorzystywane w ocenie materiału (załącznik II). Właściwości te stanowią jednak jedynie wytyczne i nie są decydujące w każdym przypadku.

Jeżeli istnieją uzasadnione wątpliwości co do charakteru zadeklarowanych odpadów i pozostałości, audytor jest upoważniony do pobrania próbek i poddania ich analizie w niezależnym laboratorium.

5.3 Klasyfikacja podmiotów gospodarczych w gospodarce odpadami jako producenci i podmioty zbierające

Zgodnie z Dyrektywą (UE) 2008/98, producentem odpadów jest każda osoba fizyczna lub prawna, której działalność powoduje powstawanie odpadów lub każda, która przeprowadza wstępne przetwarzanie, mieszanie lub inne działania powodujące zmianę charakteru lub składu tych odpadów, podczas gdy czysto mechaniczne rozdrabnianie lub wiórkowanie odpadów nie jest uważane za zmianę charakteru lub składu odpadów. Producenci lub posiadacze odpadów, o ile odpady nie są poddawane odzyskowi, są zobowiązani do ich usunięcia.

Odzysk oznacza każdą operację, której głównym wynikiem jest to, że odpady służą użytecznemu celowi poprzez zastąpienie innych materiałów, które w przeciwnym razie zostałyby użyte do spełnienia określonej funkcji, lub odpady są przygotowywane do spełnienia tej funkcji. Obejmuje to główne zastosowanie jako paliwo lub inny środek produkcji energii.

5.3.1 Publiczne organy gospodarki odpadami

Jeżeli producenci lub posiadacze odpadów komunalnych nie mogą samodzielnie poddać ich recyklingowi lub nie zamierzają tego zrobić, muszą przekazać odpady publicznemu organowi gospodarki odpadami.

Odpady komunalne to odpady z gospodarstw domowych (np. odpady organiczne, wielkogabarytowe odpady z gospodarstw domowych lub drewno) i porównywalnych podmiotów (np. z gabinetów lekarskich i adwokackich, budynków administracyjnych, szkół, przedszkoli, szpitali i domów opieki, które ze względu na swój charakter i skład są porównywalne z odpadami z gospodarstw domowych, a także odpady podobne do odpadów z gospodarstw domowych z handlu i przemysłu).

Odpady z produkcji, rolnictwa lub leśnictwa, rybołówstwa, oczyszczalni ścieków lub działalności budowlanej i rozbiórkowej nie są uważane za odpady komunalne i zazwyczaj podlegają komercyjnemu usuwaniu (gromadzeniu).

Gromadzenie odpadów, w tym wstępne sortowanie i przechowywanie, może być zasadniczo przeprowadzane w ośrodku recyklingu.

Jeżeli, zgodnie z obecną sytuacją prawną w kraju pochodzenia odpadów, gdy odpady komunalne są przekazywane publicznemu organowi gospodarki odpadami, status producenta odpadów jest również przekazywany temu organowi gospodarki odpadami, publiczny organ gospodarki odpadami staje się producentem odpadów z biomasy w wyniku tego wymogu przekazania.

Jeżeli publiczny organ gospodarki odpadami przekazuje odpowiedzialność za unieszkodliwienie odpadów stronie trzeciej, strona trzecia staje się usługodawcą, który nie podlega certyfikacji, a publiczny organ gospodarki odpadami pozostaje producentem odpadów podlegającym wymogowi przedstawienia dowodów określonych w dyrektywie RED III.

5.3.2 Gromadzenie komercyjne

Jeżeli odpady są usuwane w celu prawidłowego i bezpiecznego odzysku poprzez zlecenie komercyjnemu podmiotowi zajmującemu się gromadzeniem odpadów przez producenta odpadów, nie można zakładać, że odpady zostały przekazane.

Gromadzenie komercyjne to gromadzenie, które nie jest przeprowadzane w celu świadczenia usługi publicznej, ale w celu generowania przychodów przez podmiot zbierający odpady na zasadach komercyjnych lub w kontekście działalności gospodarczej, tj. w związku z inną działalnością komercyjną lub gospodarczą, która nie ma na celu gromadzenia odpadów.

Komercyjne podmioty zbierające podlegają certyfikacji jako podmioty zbierające/punkty zbiórki w systemie SURE-EU.

5.3.3 Zakłady przetwarzania odpadów

Odpady zazwyczaj muszą zostać przetworzone lub poddane obróbce, zanim będzie można je odzyskać lub unieszkodliwić, aby zmniejszyć ich ilość lub szkodliwość. W tym celu dostępnych jest wiele różnych procesów, takich jak obróbka mechaniczna (np. sortowanie, rozdrabnianie, rozdzielanie, przesiewanie, rozdrabnianie) lub obróbka biologiczna (np. kompostowanie). Zakłady obróbki odpadów (zakłady przetwarzania odpadów) to zakłady, które posiadają zezwolenie na przetwarzanie lub obróbkę odpadów zgodnie z prawem o odpadach.

Jeżeli przetwarzanie lub obróbka odpadów w zakładach obróbki odpadów jest częścią procesu recyklingu lub odzysku i skutkuje nowym strumieniem odpadów wykorzystywanym jako paliwo z biomasy obok materiału poddanego recyklingowi lub odzyskanego, zakłady obróbki odpadów można uznać za producentów wtórnych w odniesieniu do przetworzonych odpadów i są one zdefiniowane jako producenci odpadów w systemie SURE-UE (punkt pochodzenia).

Przykłady:

- Zakład obróbki odpadów przyjmuje odpady zielone o kodzie odpadów 20 02 01 (odpady ulegające biodegradacji z ogrodów i parków) zgodnie z wykazem odpadów UE i przekazuje je do kompostowania. Niekompostowana część odpadów (komunalnych) jest odprowadzana jako odpad z produkcji kompostu o kodzie odpadu 19 05 01 jako paliwo z biomasy. Zakład obróbki odpadów należy zatem zdefiniować jako (wtórny) zakład produkcji biomasy z odpadów.
- Jako licencjonowany zakład obróbki odpadów, ośrodek gromadzenia odpadów drzewnych przyjmuje drewno z prac budowlanych i rozbiórkowych (kod odpadu 17 02 01) i odzyskuje odpowiednie właściwości do wykorzystania materiałowego, podczas gdy nieodpowiednie właściwości są przetwarzane na paliwo z biomasy do wykorzystania energetycznego (kod odpadu 19 12 07). Punkt zbiórki odpadów drzewnych jest uważany za (wtórny) producenta biomasy z odpadów.
- Jednakże zakład obróbki odpadów, który wykonuje wyłącznie mechaniczne rozdrabnianie lub zrębkowanie, na przykład odpadów drzewnych w celu przygotowania odpadów na paliwo z biomasy, w którym dokonano zmiany numeru kodu odpadu, ale paliwo nie jest nowo wytworzonym odpadem z procesu recyklingu lub odzysku zgodnie z koncepcją gospodarki o obiegu zamkniętym, nie jest uważany za wtórny producenta odpadów i pozostałości i musi być sklasyfikowany jako punkt zbiórki.

Obowiązkiem audytorów jest weryfikacja prawidłowej klasyfikacji zakładów obróbki odpadów jako producentów odpadów i pozostałości lub punktów zbiórki oraz zapewnienie, że procesy nie zostały zastosowane lub celowo zmodyfikowane w celu sklasyfikowania ich jako producentów wtórnych.

6 Akceptacja innych systemów weryfikacji odpadów i pozostałości

SURE uznaje dowody z innych systemów dobrowolnych, jeżeli są one uznane zgodnie z art. 30 ust. 4 zmienionej dyrektywy (UE) 2018/2001 i uwzględniają wymagany zakres. To samo dotyczy systemów krajowych uznanych na mocy art. 30 ust. 6 zmienionej dyrektywy (UE) 2018/2001).

Zestawienie systemów certyfikacji uznawanych przez UE oraz systemów krajowych jest opublikowane na stronie internetowej Komisji Europejskiej.¹⁴

7 Odpowiednie dokumenty

Jeżeli chodzi o dokumentację (dokumenty systemowe) w systemie SURE-EU, odniesiono się tutaj do dokumentu "Zakres i podstawowe wymagania systemowe".

SURE zastrzega sobie prawo do tworzenia i publikowania dodatkowych uzupełniających zasad systemu, jeżeli zajdzie taka potrzeba.

Regulacje prawne i przepisy UE dotyczące zrównoważonej biomasy i paliw z biomasy, w tym inne istotne odniesienia, które stanowią podstawę dokumentacji SURE, są publikowane oddzielnie na stronie internetowej SURE pod adresem www.sure-system.org. Odniesienia do regulacji prawnych zawsze dotyczą aktualnej wersji.

8 Odniesienia

1

Ciepło lub ciepło odpadowe jest również wykorzystywane do wytwarzania chłodu za pomocą agregatów absorpcyjnych. "Ciepło" w tym przypadku obejmuje zatem również "chłodzenie" lub "oziębienie", niezależnie od tego, czy końcowym zastosowaniem ciepła jest rzeczywiste ogrzewanie, czy też chłodzenie za pomocą maszyn absorpcyjnych.

2

Zgodnie z **KOMISJĄ EUROPEJSKĄ (2018)**: Zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (nowa wersja) w celu przekształcenia i uchylenia dyrektyw 2009/28/WE, 2013/18/UE i 2015/1513/UE

3

KOMISJA EUROPEJSKA (2008): Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy.

4

KOMISJA EUROPEJSKA (2000): 2000/532/WE: Decyzja Komisji z dnia 3 maja 2000 r. zastępująca decyzję 94/3/WE ustanawiającą wykaz odpadów zgodnie z art. 1 lit. a) dyrektywy Rady 75/442/EWG w sprawie odpadów oraz decyzję Rady 94/904/WE ustanawiającą wykaz odpadów niebezpiecznych zgodnie z art. 1 ust. 4 dyrektywy 91/689/EWG w sprawie odpadów niebezpiecznych (notyfikowana jako dokument nr C(2000) 1147).

5

Przegląd wszystkich standardów przyjętych przez MOP można znaleźć na jej stronie internetowej pod adresem <https://www.ilo.org/global/standards/lang--en/index.htm> (ostatni dostęp: 08.04.2020).

6

Przegląd krajów, które ratyfikowały Podstawowe Standardy Pracy MOP można znaleźć na stronie internetowej pod adresem

https://www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NORMLEXPUB:10011:0::NO::P10011_DISPLAY_BY,P10011_CONVENTION_TYPE_CODE:2,F (ostatni dostęp: 08.04.2020).

7

Zestawienie krajów, które ratyfikowały Podstawowe Standardy Pracy MOP można znaleźć na stronie internetowej pod adresem

https://www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NORMLEXPUB:10011:0::NO::P10011_DISPLAY_BY,P10011_CONVENTION_TYPE_CODE:2,F (ostatni dostęp 14.04.2020).

8

KOMISJA EUROPEJSKA (2008): Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy, art. 3 ust. 1.

9

KOMISJA EUROPEJSKA (2015): Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniająca dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniająca dyrektywę 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, COM(2012) 2 (p).

10

KOMISJA EUROPEJSKA (2010): Komunikat Komisji w sprawie praktycznego wdrożenia unijnego systemu zrównoważonego rozwoju biopaliw i biopłynów oraz w sprawie zasad liczenia biopaliw (2010/C 160/02) 5.2

11

zgodnie z **KOMISJĄ EUROPEJSKĄ (2018):** Zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (nowa wersja) w celu przekształcenia i uchylenia dyrektyw 2009/28/WE, 2013/18/UE i 2015/1513/UE, art. 2 ust. 43.

12

KOMISJA EUROPEJSKA (2008): Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy.

13

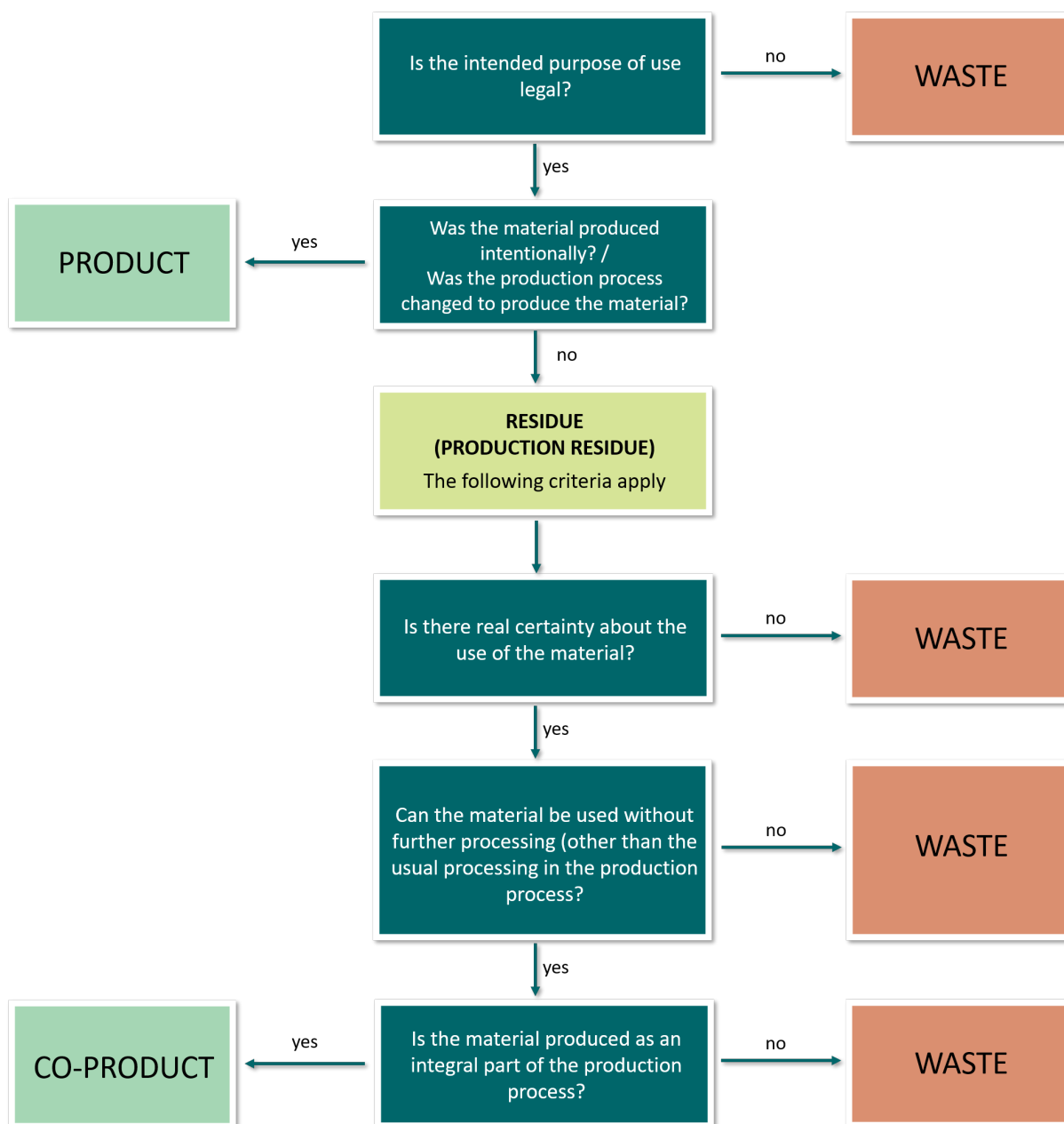
- I **KOMISJA EUROPEJSKA (2009):** Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE. ("RED")
- II **KOMISJA EUROPEJSKA (2018):** Zgodnie z Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady UE 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (nowa wersja) w celu przekształcenia i uchylenia dyrektyw 2009/28/WE, 2013/18/UE i 2015/1513/UE ("RED II")

14

Strona internetowa **KOMISJI EUROPEJSKIEJ**, systemy dobrowolne: https://energy.ec.europa.eu/topics/renewable-energy/biofuels/voluntary-schemes_en#approved-voluntary-schemes-and-national-certification-schemes (ostatni dostęp 07.04.2022)

Załącznik I: Drzewo decyzyjne dotyczące klasyfikacji materiału jako odpadu, pozostałości (pozostałości produkcyjnych), produktu lub produktu ubocznego

Rysunek 1: Drzewo decyzyjne dotyczące klasyfikacji materiału jako odpadu, pozostałości (pozostałości produkcyjnych), produktu lub produktu ubocznego

Glosariusz

Product	Produkt
Co-product	Produkt uboczny
Is the intended purpose of use legal?	Czy planowany cel wykorzystania jest zgodny z prawem?
Was the material produced intentionally?/ Was the production process changed to produce the material?	Czy materiał został wyprodukowany celowo? Czy proces produkcyjny został zmieniony, żeby wyprodukować materiał?
Residue / production residue	Pozostałość / pozostałość produkcyjna
The following criteria apply	Obowiązują następujące kryteria
Is there real certainty about the use of the material?	Czy można mieć pewność co do wykorzystania materiału?
Can the material be used without further processing (other than the usual processing in the production process)?	Czy materiał może zostać wykorzystany bez dalszego przetwarzania (innego niż typowe przetwarzanie w ramach procesu produkcyjnego)?
Is the material produced as an integral part of the production process?	Czy materiał jest produkowany jako integralna część procesu produkcyjnego?
Waste	Odpad
Yes /no	Tak / nie

Załącznik II: Właściwości umożliwiające ocenę materiału jako odpadu lub materiału niebędącego odpadem

Właściwości służące do klasyfikacji materiału jako odpady i pozostałości	Właściwości służące do klasyfikacji materiału jako materiał nie będący odpadem
<ul style="list-style-type: none"> ✓ materiał nie spełnia wymagań technicznych niezbędnych do dalszego użytkowania ✓ nie ma popytu na dany materiał ✓ materiał jest przechowywany przez czas nieokreślony, dopóki nie będzie można go wykorzystać ✓ materiał musi zostać poddany uprzedniemu przetworzeniu przed jego późniejszym wykorzystaniem ✓ materiał jest przenoszony do innego miejsca w celu jego przetworzenia ✓ materiał ma swój cel ✓ materiał nie spełnia norm odpowiednich przepisów dotyczących produktu dla jego potencjalnego wykorzystania ✓ materiał jest produkowany tylko w bardzo małych ilościach 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ materiał ma właściwości, które sprawiają, że nadaje się do ponownego wykorzystania ekonomicznego ✓ istnieją długoterminowe umowy między posiadaczem a przyszłym użytkownikiem materiału ✓ materiał może zostać sprzedany z zyskiem ✓ materiał jest wymagany w głównej działalności producenta ✓ materiał spełnia normy odpowiednich przepisów dotyczących produktu dla jego możliwego wykorzystania ✓ materiał jest produkowany tylko w bardzo dużych ilościach

Tabela 1: Wskazania do oceny materiału jako odpadu lub materiału niebędącego odpadem

Załącznik III: Informacje o zmianach

Informacje o zmianach Wersja 3.0

Sekcja	Zmiana	Data Zmiana
cały dokument	Wersja 2.0 zaktualizowana do 3.0	19.05.2025
cały dokument	Korekta literówek	19.05.2025
cały dokument	Dyrektywa (UE) 2018/2001 zmieniono na: Zmieniona dyrektywa (UE) 2018/2001.	19.05.2025
Sekcja 5	Sekcja 5 podzielono w: 5.3.1 Publiczne organy gospodarki odpadami 5.3.2 Gromadzenie komercyjne 5.3.3 Zakłady przetwarzania odpadów	19.05.2025

Informacje o publikacji

SUSTAINABLE RESOURCES Verification Scheme GmbH

Schwertberger Straße 16

53177 Bonn

Niemcy

+49 (0) 228 3506 150

www.sure-system.org

Zdjęcie na okładce

© Mediagram - AdobeStock